02/10/2020

Αυξημένο ενδιαφέρον για υιοθεσία και αναδοχή

/ Επικαιρότητα

Αυξημένο ενδιαφέρον για υιοθεσία και αναδοχή παιδιών παρατηρείται τον τελευταίο καιρό καθώς μετά την αλλαγή του σχετικού νομικού πλαισίου το 2018, το σύστημα έχει οργανωθεί ακόμη περισσότερο. Μέσω της ψηφιακής πλατφόρμας www.anynet.gr, μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να καταθέτουν τις αιτήσεις τους, ώστε στη συνέχεια να παίρνουν αριθμό μητρώου και να μπαίνουν σε σειρά προτεραιότητας. Από την έναρξη της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων τον Μάιο του 2019 ως τον περασμένο Ιούνιο, υποβλήθηκαν 71 αιτήματα για υιοθεσία και 14 για αναδοχή (από ζευγάρια ή μεμονωμένα άτομα) σε ολόκληρη την Κεντρική Μακεδονία. Παράλληλα, περισσότερα από εκατό άτομα συμμετείχαν στον κύκλο του προγράμματος εκπαίδευσης σε όλες τις περιφερειακές ενότητες, ενώ ξεκίνησε ήδη και ο δεύτερος κύκλος του προγράμματος.

Τα παραπάνω αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η κοινωνική λειτουργός στη Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας της Περιφέρειας Κεντρικής

Μακεδονίας, Χρυσούλα Ρούφου, η οποία επισημαίνει ότι μπορεί να μην είναι δυνατό να απαντήσει με ακρίβεια στο ερώτημα σε πόσο χρόνο μπορεί κάποιος να υιοθετήσει ένα παιδί ή να γίνει ανάδοχος, ωστόσο με το νέο νομικό πλαίσιο η διαδικασία έχει διευκολυνθεί και η γραφειοκρατία που ταλαιπωρούσε τους ενδιαφερόμενους έχει μειωθεί.

Βιωματικός ο χαρακτήρας της εκπαίδευσης

Για πρώτη φορά, άλλωστε, ο χαρακτήρας της εκπαίδευσης των υποψηφίων θετών και ανάδοχων γονέων είναι βιωματικός και οι ίδιοι καλούνται, ανάλογα με το σενάριο που εφαρμόζεται, να μπουν στον ρόλο ενός παιδιού που σήμερα βρίσκεται σε ίδρυμα, του βιολογικού γονέα που αδυνατεί να φροντίσει το παιδί του, του θετού ή του ανάδοχου γονιού.

«Παρόλο που το διαδικτυακό περιβάλλον στο οποίο γίνεται η εκπαίδευση λόγω covid-19 δυσχεραίνει την έκφραση του βιώματος σε σχέση με τη διά ζώσης εκπαίδευση, οι συμμετέχοντες στις ομάδες που έχουν δημιουργηθεί μαθαίνουν κάτι καινούριο, μοιράζονται απόψεις με τους υπόλοιπους συμμετέχοντες, αναλαμβάνουν ρόλους, μπορεί ακόμη και να αλλάξουν στάση απέναντι στα πράγματα», σχολιάζει η κ. Ρούφου.
Επικαλείται, μάλιστα, την περίπτωση ενός ζευγαριού που συμμετείχε στον πρώτο κύκλο του εκπαιδευτικού προγράμματος κι ενώ ζητούσε για υιοθεσία ένα παιδάκι ηλικίας μέχρι δύο ή τριών χρόνων, τελικά δήλωσε ότι θα υιοθετούσε και κάποιο μεγαλύτερο παιδί, δεδομένης της ύπαρξης αρκετών παιδιών μεγαλύτερης ηλικίας που θα ήθελαν να μπουν σε μια οικογένεια.

Θα υιοθετούσατε ένα παιδί με αναπηρία;

Τα ερωτήματα, εξάλλου, με τα οποία έρχονται αντιμέτωποι οι υποψήφιοι μπορούν να δημιουργήσουν προβληματισμούς, να αποκαλύψουν τα πραγματικά κίνητρα που ωθούν κάποιον άνθρωπο να θέλει να γίνει ανάδοχος ή θετός γονέας, να φανερώσουν δυνατότητες που δεν ήταν προηγουμένως ορατές. «Σε ένα σενάριο που παρουσιάζουμε, ο κοινωνικός λειτουργός εξηγεί στους ενδιαφερόμενους ότι στα ιδρύματα μπορεί να υπάρχουν παιδιά με κάποια αναπηρία, ενδεχομένως ιάσιμη. Υπήρξε, λοιπόν, περίπτωση στην οποία ένα ζευγάρι που ήθελε να υιοθετήσει ένα παιδί, έκανε τα πάντα ώστε αυτό να υποβληθεί στις απαραίτητες επεμβάσεις για να ξεπεράσει ένα πρόβλημα καρδιάς που αντιμετώπιζε», σημειώνει. Τονίζει, ακόμη, ότι μια τέτοια κατάσταση είναι ενδεικτική του παιδοκεντρικού κινήτρου ενός ανθρώπου, δηλαδή της συνειδητοποίησης ότι το κίνητρο των πράξεών του είναι το όφελος του παιδιού και όχι του υποψήφιου γονέα.

Αντίστοιχα ερωτήματα σχετίζονται με το ενδεχόμενο αναδοχής ή υιοθεσίας παιδιών με διαφορετικό χρώμα, από βιολογικούς γονείς χρήστες ουσιών ή ψυχολογικά περιστατικά, από γονείς αλλοδαπούς ή πρόσφυγες. «Βλέπουμε μέσα από την εκπαίδευση ποια είναι η στάση των υποψηφίων απέναντι σε τέτοιου είδους περιπτώσεις και χρειάζεται να δουλέψουμε με τις προκαταλήψεις που μπορεί να υπάρχουν», τονίζει η κ. Ρούφου.

Έκκληση για αναδοχή

Διευκρινίζει, επίσης, ότι η υιοθεσία διαφοροποιείται από την αναδοχή καθώς στην πρώτη περίπτωση το παιδί που υιοθετείται φεύγει οριστικά από τον χώρο στον οποίο φιλοξενείται νωρίτερα, αποκτά όλα τα δικαιώματα ενός βιολογικού παιδιού, παίρνει το επίθετο των γονέων και μένει μαζί τους. Αντίθετα, στην αναδοχή, το παιδί τοποθετείται προσωρινά σε μια οικογένεια για όσο χρονικό διάστημα χρειάζεται η βιολογική του οικογένεια ώστε να αντιμετωπίσει τα όποια προβλήματα έχει και για τα οποία απομακρύνθηκε το παιδί από κοντά τους, συνήθως με εισαγγελική παρέμβαση και εντολή για περιστατικά παραμέλησης ή κακοποίησης.

«Η αναδοχή δεν είναι ένα σκαλοπάτι για την υιοθεσία. Όμως διαπιστώνουμε ότι τα περισσότερα αιτήματα που δεχόμαστε αφορούν την υιοθεσία, ενώ οι περισσότεροι δεν γνωρίζουν για την αναδοχή. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν μεγάλες ανάγκες για αναδοχή, υπάρχουν πολλά παιδιά τοποθετημένα σε ιδρύματα, διαφόρων ηλικιών, με διαφορετικές ανάγκες που χρειάζεται να βγουν πια από εκεί και να τοποθετηθούν σε οικογένειες», υπογραμμίζει με νόημα.

«Θεωρούμε ότι η εκπαίδευση πετυχαίνει όταν μπορεί να αλλάξει στάσεις και αντιλήψεις, όταν μέσα απ’ αυτήν εκφράζεται η ανάγκη των ανθρώπων να προσφέρουν αγκαλιά και στοργή σε ένα παιδί που βρίσκεται σε ένα απρόσωπο ίδρυμα, όταν βοηθά κάποιους να συνειδητοποιήσουν ότι είναι έτοιμοι να ανταπεξέλθουν στο ρόλο του θετού ή του ανάδοχου γονιού», σχολιάζει η κ. Ρούφου.

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ